

Život - umělý (modelový)

Nejenom v anorganické, ale stejně tak v organické chemii převládá mechanistická orientace na ovlivňování atomů a molekul zvenčí, na jejich ryze chemické sestavování, tj. slučování a naopak rozlučování atd. Zcela mimo rámec jakéhokoliv zájmu je sestrojování molekul, které by se v určitém prostředí dovedly „chovat“ způsobem, který by připomínal citlivý receptor, schopný navíc určitým způsobem reagovat (a to jak na prostředí, tak i na selektivně vybrané molekuly jiné, spíše však odlišné než stejné či podobné). Tak, jako se podařilo připravit nekovové vodiče, tak je třeba usilovat o vytvoření molekulárních systémů, které by především byly schopny rychleji a efektivněji „reagovat“ na „výzvy k trendům“ či tendencím, než to dokázaly kdysi první protoživé systémy přírodně organické. To je jediná možná perspektiva: najít způsob, jak modelově urychlit „vývojový proces“, a ovšem najít také způsob, jak jej ovlivňovat žádoucím způsobem (a přitom nepřipustit, aby se takový proces mohl vymknout trvalé kontrole).

(Berlín, 930322-2)